

Levensduurverkorting radioactief afval een illusie - ECN probeert krampachtig onderzoeksbudget veilig te stellen

Laka vindt verder onderzoek zonde van algemene middelen

Radioactief afval uit vooral kerncentrales maar ook uraniummijnbouw, opwerkingsfabrieken, splijfstofstavenfabricage, onderzoekscentra enzovoort, bestaat uit materiaal wat voor letterlijk duizenden jaren volkomen veilig opgeslagen moet worden. Ondanks de vele miljarden die door landen die kernenergie toepassen geïnvesteerd zijn in het zoeken naar een aanvaardbare oplossing voor dit levensgevaarlijke afval is er geen enkel land ter wereld dat een dergelijke oplossing heeft.

Voor er verder onderzoek naar de minst schadelijke oplossing gedaan wordt zou er eerst gestopt moeten worden met de productie van het afval. Nu al worden toekomstige generaties opgezadeld met een levensbedreigend probleem.

Het feit dat er geen oplossing lijkt te zijn vormt, volgens de kernenergieindustrie, het grootste struikelblok voor verdere groei van het kernenergievermogen. Dit is dan een reden voor het ECN om met een nieuw positief geluid naar buiten te treden.

In de afgelopen vijftig jaar zijn honderden miljarden gulden gespendeerd aan onderzoek naar en implementatie van kernenergie. De elektriciteit, eens gepresenteerd als de oneindige, schone en veilige energiebron, heeft zijn langste tijd gehad. Er is vrijwel geen land meer dat nog investeert in kernenergie. De problemen zijn simpelweg te groot: het is te duur, de kans op ongelukken met grote gevolgen blijft bestaan, het is een eindige energiebron (uraniumvoorraden), de kans op verspreiding van kernwapengevoelig materiaal blijft bestaan en niemand weet wat er met het afval moet gebeuren.

De nu gepresenteerde nieuwe methode om het gevaar van het afval te beperken tot 'slechts' een paar honderd jaar is een volstrekte illusie. Als het al in theorie zou kunnen werken (zie bijlage) zal het opnieuw tientallen jaren en honderden miljarden gulden vergen om een geheel nieuwe infrastructuur op te bouwen. Met als netto resultaat dat slechts een deel van het probleem misschien opgelost wordt en dat er tegelijkertijd nieuwe problemen gecreëerd worden. Een essentiële voorwaarde voor eventuele levensduurverkorting van radioactief afval is herhaaldelijke opwerking van brandstof uit kerncentrales. Opwerking is het meest vervuilende onderdeel uit de kernenergiecyclus; de verhalen over La Hague (Frankrijk) en Dounreay (Verenigd Koninkrijk) zijn bekend.

Het nieuwe enthousiasme over de zogenaamde Rubbia-reactor doet denken aan de eerste dagen van het concept van de zogenaamde snelle kweekreactor (Kalkar); de volstrekt theoretiese voordelen worden op dezelfde manier gepresenteerd, eigenlijk alleen ter rechtvaardiging van alsmaar doorgaand onderzoek. Het ECN wil haar nucleaire onderzoekswerk niet kwijt. De Nederlandse overheid, terecht kritisch over de resultaten van al het onderzoek totnutoe, moet natuurlijk steeds opnieuw overtuigd worden van het nut door te gaan met het spenderen van tientallen miljoenen uit algemene middelen.

De stichting Laka pleit voor onmiddellijke stopzetting van verder onderzoek. Alle beschikbare middelen en kennis zouden ingezet moeten worden voor het dichterbij brengen van een werkelijk duurzame energievoorziening. De enige nog werkende Nederlandse kerncentrale in Borssele moet stopgezet worden om verdere productie van afval te voorkomen, internationaal moet Nederland zich aansluiten bij de huidige trend en het pad van kernenergie verlaten.

Als besloten wordt tot beëindiging van de nucleair nachtmerrie zal de wereld al haar kennis en financiële middelen nog hard nodig hebben om een enigszins aanvaardbare oplossing te vinden voor het reeds geproduceerde afval.